

Daphnis

A JÁTSZÓ SZEMÉLYEK: DAPHNIS
CHLOÉ
JULIS
KAR

(pásztorok, nimphák, satyrosok, báli vendégek, etc.)

(basszus, tenor, bariton, alt, mezzoszoprán, szoprán szólamra, tán 6 vagy 12 fő)

A KÖVETKEZŐ MELLÉK-SZEREPLŐK A KAR TAGJAIBÓL VÁLHATNAK KI:

PISTI, MARIS, BORCSA, ECHO, THYRSIS, TIRTYRUS, VENUS,
DIANA, CUPIDO, BACCHUS, HOLT GRÓF SZELLEME, RUSSZÓ

**Rémes-rímes vadbarokokomédia sok vitézi csókónaivitással, faludínomdánommal papírmességben.
Még nem adatott elő, muzsikára sem operálták.**

SZÍN: A Kertecske a kastély megett, benne elől lombos lugas, lóca, asztal. Hátul az erdő és a szirtes csucok látszanak. Ez állandó s visszatérő. Egyéb szín-váltásokat, mint példának okáért: erdő, báli szála, szirtes bérc, tán nem szükségeltetik megmutatni.

IDŐ: A XVIII. század vége. Két nyári nap, Szentiván körül, az utolsó kimenetelben augusztus vége, avagy szeptember eleje.

II. VÉGZÉS

(...)

ARIA

Később azonban a Kar felváltva is énekelheti véle.

Chloé: Reméllésemnek vége van immár
Nem vagyok süldő lány
Vágyomat is a szél bár elfújná
Ennmagamat csalfán

Nem hitetem s csudaságokkal se
Már nem kecségtetem
Az asszonyi sorsot jól esmérem
Belényugszom végre

Nehéz az özvegyi élet
Védtelen árván éled
Mégis férfival nehezebb
Mint madárka oly gyöngé
Az összes nő élete
Hányottatásokkal tele
Előbb urunk később atyánk
Szabja utunknak irányát
Ha megáld a halál
És kegyes tehozzád
Nincsen több gyámkodás
Szabadság vár reád
Víg özvegyként mulatozhatsz
És sűrűen pukkadozhatsz
Vagyonod bízzál elperlik
S a rokonok beleütik
Krumpliorruk ügyeidbe
Erényes légy ne is kerge
A templomba zárkózzál be
Különben a világ nyelve
Élesedik híreden
S kovaköül pergetnek.

RECITATIVO ACCOMPAGNATO

Chloé: Ugyan füttyüllök erre
Mint Juliskám mondaná
Kész nem érdekel
Csak magam gondján
Fárasztom fejem
Lészen szerető ennyi jár

CHORO

Kar: Azon mint jó lovon
A lankát átnyargalom
Bírom az iramot
Gyöngyörúségre gyúlva
Csókfördőbe csobbanni
Delejességbe fúlva
A kéjben kényezkedni.

RECITATIVO ACCOMPAGNATO

Chloé: Ócska féltett titkomat,
Vajh néki elmondhatom-é
Ki léssz ennek tudója
Mi szívnek mélyin rejtezők
Hisz oly érzékeny ő
Poéta, versszerző
Ki a világ dolga
Mögé be-be kukkant
Ki legyen az, kit túllengedek szívem martján
Nem ő talán a jó és a legmegértőbb társ
Ám csitt mégsem, nem lehet

Sose meg nem érthetne
Hallgatás légyen nevem

(...)

ARIA

Daphnis: Oly különös poéma jut gyakor eszembe
Furfangos rímek jönnek mint sebes fürgeteg
Merész játszi képzetek
A szépség symphoniája
Bolond szavak érzetek
A szívnek andalodása
Ész bolond futamodása

Mi végre mind e sok kancsal
Csiricsaré büdös maszlag
Szédítő-kábító sorok
Vajh miért van akkor régen
Föstményim tiszták és szépek
Voltak s most minden csak forog
Nem mesterséges egyszerű
Töményen nemes nagyszerű

Akkor világok fértek bé egy strophába
Mostan pedig tömérdek szó is hiában
Tobzódznak egyre
a képek, s fények
csuda dalok
és bolond szók
Azt kiáltom egyre most
Csók ó naivitások

CHORO – DAPHNIS

Daphnis: Únalomból megszokásból
A játszás csacskaságából
Vers ömlik a papírosra
Mintha nem pennából tinta
De a karom vére folyva
És a sok jel kanyarogva
Önmagától táncát járja

Kar: Mért e nagy kínvallomás
Bőséges lamentállás
Hiszen temagad mondád
Dícsérve magasztalád
Hogy a szerelem megáld

Daphnis: Való hiszen soha eddig
Ennyit nem verseltem ennyit pedig
Lett volna reá ok bőven
Sok szerelmi szenvedésem

Kar: S most a boldogság honában

Kedves víg Árkádiában
Oly könnyen dalolsz víg örömmel
Mint Orpheus Euridicével

Daphnis: A papírlap megett
Megnyílnak tág termek
Azokat lakja be
A versnek szelleme
Ezetet renzeni be
Poéta sok jelekkel

Kar: Most mégis olybá tűnik
Mínthogyha a verseim
Takarni akarnók
Az üres ásító
Lakatlan teremeket
Tirkitarka leplek
Kegyesen fednek el
Ne lássa senki sem
A tág ürességet

(...)

DUETTO

Tyrsis: Mondám bírok véled
Hiheted
És meg is előzlek
Látod-e
Lám, hamarabb érek
Versenyben
A marcona bércre
Ide fel

Tytirus: Örülj, triumpháltál
Bánja eb!
Ifjabb vagy nálamnál
S igyesebb
Tiéd léssz a bárány
Vigyed el.
Csitt oda pillantsál
Egy ember

Tyrsis: Nem látszik embernek
Oly puhány
Nyomorúság jegye
Orcáján
Öntözi könnyivel
A sziklát
Szerelem van ebben
Majd megládd

Thyrsis: Pásztor mért rísz oly fájdalmasan
Szív facsardul mire e búbanat
A híves sziklás hév könnyűiddel

Hiába mosod, nem lágyítod meg
Feles ügyekvés nem olvad az fel
Rideg marad meghidd bármit teszel

Tytirus: Énkább nálunk könnyíts bús sziveden
Sirámidat mondd halljuk versedet
Ősz szakállam súgja kínod okát
Ily nyomorral minő szép dolog áld
Az ad nyakadra aranyas igát

ARIA

Daphnis: Pásztor társam
Jól találtad
Úgy van, amint megmondád
A kínomnak
Vígságomnak
Kútfője ez az érzés-ár

Hol szárazgat
Hol locsolgat
Sebhít jobbról balról ápol
Itt örülök
Ott örülök
Erre vágyok attól fájok

Elmetörődésben
Örök szívórlésben
Kéjben kínban
Éjjel nappal
Nyugalomban
Fáradatban
Élem éltem
Szerelemben

DUETTO

Tytirus: Nem oly nagy gond amint látom és amint
azt mondog
Így van ez ha e verembe az ember bélábol
Nincsen szeme nem lát semmit akárhogyan
bámul
Csak szívének hangos szava hogyha hallik
ámul

Tyrsis: Vigasztalódj jer le velünk le a völgybe
mulatozzunk
Ki-ki versét hogy dalolja furuglyánkat hadd
fualljuk
Jó móddal mi társalkodjunk abban legyen
minden gondunk
Itt e kulacs szép faragott ezt nyerje meg
vidám dalunk

CHORO

Pásztorok s pásztorlányok, avagy nimphák.

Kar: Iramodtak izibe
Hogy nyalka kies helyre leljenek
Lementek a tág völgybe
Hogy ottan egymással versengjenek

Mi többi pásztor társik
Öszveverődünk körébök gyűltünk
Hogy mi légyünk bíránk
Hallgassuk daluk s ki jobb eldöntsünk

A nimphácskák serege
Nézzsze, meggyűlik vidor csapatban
Kinek szebb az éneke
Döntesetek hát ti ki-ki javára

Nimphák: Zöngjétek hát lány énektek
Díszes szókkal rakva
Lantotokat pöngessétek
Furuglyát fuallva

Aki szebben fog danolni
Az nyújtsa a markát
Méltó módon ha megnyeri
Kapja meg jutalmát

Szóljon e dal kegyestekről
Őtet dicsérvétek
Legyen tárgya szerelemről
Azt énekeljétek

TERCETTO

Tityrus: Éles a nap s heve fűt
Édes a dal s zene hűt
Pataknál szunnyad a nyáj
A dalnál gunnyad a nyár

Thyrsis: Mint vándornak a szállás
Mint álmodnak a hállás
A dal szív enyhe s írja
Hallja hív kedves s bírja

Daphnis: Bírja dalom mint szivem
Írja sorom kit illet
Hisz ő tizedik múzsa
Ki hő tüzeim fújja

Tyrsis: Ámít egyre
Csábít kegyre
Nincsen élet nála nélkül
Kincsem élet hála nélkül
Mindég hitet
Míg én hitem
Lassan végül elveszejtem
Azzal együtt elepeztem
Kínba szivem
S sirba viszem

Tityrus: Az én rózsám
Azért ró rám
Nagy hámot elhagyott
Magától elcsapott
Elvált és tőlem hidegült
Ez járt-é tőle kikerül
Hogy felém jó
Oly kevély ő
Mért nem útállom
Két ez út áll oh
Érte halálom
Véle hállanom
De másnak kedvez
S ez mással kedves
Ez egy fősvény
Keskeny ösvény
Ez egytelen
El nem ereszt
Bár a halálom
Általa álom

Daphnis: Engem szeret kegyesem
Ez nem szegte kedvemet
Lelkesen óhajt
Szerelmes sóhajt
Epedezve olly nagy
Gerjedelmet lophat
A szivemből mindég
Aki ettől mind ég
Engem vágy
El nem hágy
Egyetlenem jaj olly furcsa
Lelekemet ez nagyon furja
Mint esméretlen rengeteg
Miben tévelygek rettegek
Nem lelem meg utamat
Mert elvesztem magamat

Nimphák: Kellemes volt deletek
Dallamos volt dalotok

(...)

III. VÉGGZÉS

RECITATIVO SECCO

Chloé: Minden rendben megyen? Semmi híjja nincsen a báli készülteknek?

Julis: Mindén akkípp van, ahugyann azt úrnőm meghatta.

Chloé: Hát jól van. Van pedig egy dolog, miről szóllani akartam véled. S kíváncsi vagyok, megnyeré-é tetszésed, s reá állasz-é.

Julis: Mi lenne az?

Chloé: Nemcsak a bálban van máma mulatás, de a falu mezőin is, hiszen Szent Iván napja van. Te bizonyonnal oda mennél szívesen, ha egyéb miatt nem is, hát Pistid mián. Úgy-e?

Julis: Igén.

Chloé: Ha szűk szókkal szólasz is vélem a te Pistádról, bár ugyan nem tudom min szégyenkedel, nyilván tudom, mert látom, mint érzesz feléje.

Julis: Nincsen mit tagannom.

Chloé: De valljad csak bé, hogy az uraskodást is szívesen felvennéd, s ezt most nem bántásbul mondom, de láttam a múltkor, hogy ágáltad magad tükrömben az ékszerimben.

Julis: Úrnőm, bocsásson meg, én azt nem...

Chloé: Hagyjuk ezt most, ne szakíts félbe. Volna néked egy Szent Iván napi ajándokom. Mert e napon minden kifordítottág megengedtetik, máma estve grófné lehetsz. Ha úgy akarod.

Julis: De úrnőm, hugyann? Nem érdemlöttem...

Chloé: Ne szakíts félbe. Álorcás bál lesz a mái. S minthogy a te derekad sem szélesb az enyémnél, s orcádat maszka takarja majd, könnyeden kicserélkezhethünk a bálra.

Julis: Én légyek grófné a grófné helyett? Hugyann? A ruha nem mindén.

Chloé: Hugyann, hugyann? A ruha tölleg nem mindén. Beszélj úri módra. Húzd ki magad. Báj, grácia, gyerünk, mutasd. Nézd, a báró úr közelít. Bókolj. Jó. Lám, eltanultad te az úri modort, látszik az az egynehány esztendő, mióta itt szolgálsz. Még ha nem is practizáltál. Látom tetszik.

Julis: Tetszik úrnőm, megvallom. S szentül hiszem, én ezt végbe viszem.

Chloé: Keverj sok kellemet mozdulatidba. Diszket mondataidba. Ha kell szemed süsd le. Pír borítsa orcád, de csak ha kell. S végső menedékül, ott a legyeződ. Ennyi csak. Nos, reá állasz?

Julis: Hát, nem tudom úrnőm. Szívesen venném...

Chloé: Mit mondtam?

Julis: Szívesen venném. Még ha féllek is.

Chloé: Jó, gondold meg. De ha sokat tanakodol, nem marad idő.

Julis: És hol lössz az úrnő, ha nem a bálban?

Chloé: Ott, ahol te lennél. A te helyedben leszek.

Julis: Hogy? A parasztkok között a mezőn a tűz körül, mulatozásban...

Chloé: Úgy. No jólvan, Pistádat nem kell féltened, csacska, Daphnisommal mégyek. Ez okból egy öltő férfi s egy női paraszti gúnya kelletik. Ez lenne utolsó mái feladatod. Ne, ne, ne. Nem kell válaszolni. Most bemegyek, s megnézem minden rendjén van-é. Mire kijövök, addigra pedig megtudom válaszod.

CHORO – JULIS

Julis: Milyen pazar ajándék
Ma estve úrnő lennék
A ragyogó bálban
Úri társaságban

Mint az éj csillagai
A bál szép asszonyai
Kerek holdhoz méltán
Mindet túlragyognám

Kar: A diszes uraságok s nyalka legények
Elegánt finomak énnékem bókolnának
Gyönyörű dámák engem iréllenének
Ott lehetnék úrnő hol cselédnek tartának

Julis: Pendely helyett rokolya
Orca helyett álorca

Kar: Kicsiny árért nagy móka

Julis: Szalag helyett korona
Csizma helyett topánka

Kar: Pisti helyett uracska

ARIA

Julis: Jaj a Pisti hová légyek
Úgy szeretem, maj megveszek
De én fő is fordúhatok
Nem szeret meg az átkozott

A szerencse ritkán kegyes
A szerelem ritkán kedvez
Mér rohannyak őutánno
Sëmmibe vész, de nincs párjo

Kemínyedj meg hát szivem
Vesszën el a szerelem
Utószor próbáltom vóna
Ha sziklaszíve meglágyúna

Mindhiábo nem lágyúll az
Csak ridegën elárútat
Fölös a búbáj a varázs
Nem izzik fő má a parázs

Ugorja a tüzet mássol
Párosodjon boszorkánnyol
Ëngëm ma a multság vár
Ëgyedül nekëm áll a bál

(...)

RECITATIVO SECCO

Chloé: Julis, jer félre, de ne látszon! Itt jó. Kimulattam magamat, mint azt sejtëm, jöjj, végbe visszük a cserét.

Julis: Kevés ideig örvendët az úrnő.

Chloé: Kevés ideig lehet ezeknek. Még ha bévül a kacaj is ráz tölök. De néked tetszik majd meglásd. Senki senkit fel nem ösmer, zavaros vízben jó a halfogás, s ha kapás van, nagy multság.

Julis: Jó, há mënjük.

Chloé: Várj egy szempillantást. Drága Acteon, jöjj, mënjük. Jer velem a berekbe, ottan vadássz ne a bálterembe. S a morc Dianát elkerüld! Na, jer!

Daphnis: Mi tetszik?

Julis: Csak bízd reám, s kövess. Julis. Mënjük.

(...)

INTERMEZZO avagy köz-játék

CHORO

Diana nimphái, s Bacchus satyrosai

Nimfák: A berekben szerteszt
Terjedezik a sötét
Bagó huhog
Béka kvádog
Megélléd körül az éj
Bőregér száll
Matat cickány
Szabadon jár ki most kél
Az árnyaktól az nem fél

Amott túlon a tisztáson
Tábortűz lángja világol
Víg a táncuk
Hallik daluk
Szent-Iványi nagy vigalom
Ide várjuk
Úrasszonyunk

Ki eleddig vadásztatott
Diana hív nimfa tábor

Satyrosok: Nimphalyánykák lám a hetykék
Öszvegyúltének ma esmét
Mily kacéran
Játszogatnak
Egyet-egyet most megkapnék
Cserésbe bé
Bokrok megé
Bevonszanám enyelegnék
Venus játékában lennék

Nimphák: El ti el hé Styrosok
Kajlálábú Faunosok
Patás csülköd
Gyapjas túlköd

Borzas irhád gyorsan elhord
Asszonyomhoz
Dianához
Hív maradok szüzen halok
Földi hívságtól irtózok

ARIETTA

Bacchus: Verd a dobot
Ropd a táncot
Szédüljön el az agyad
Vedeld a bort
Tépd le láncod
Kéjben élvez ki szabad

CHORO – BACCHUS

Nimfák: Távozzál kompániáddal
Karvezető: Jobb ha gyorsan elszelelsz
Mert asszonyunk már ide tart
Nimphák: Ha meg talál nagy baj lesz
Bacchus: Balga vagy te nimphalyányka
Hogyha szűz maradsz hiába
Mert hiában valóság
Feles botor szamárság
Aki azt kincsként strázsállja
Mi gyönyörűség forrása
Nem tudja miért él itt
Vajon miért leledzik
E gyönyörű földi forgáson
Magad minek tartóztatod
A túlvilágon meglásd bor
Nincsen sem kéj gyönyör mámor
Hitet csak úrasszonyotok
Jertek inkább én utamon

Karvezető: Patvarkodás
Lészen meglásd
Már jó
Amott oson
Csörg a bokor
Itt lőn

DUETTO

Diana: Méz szavaddal álnok mérget
Csepegtetsz lányim fülébe
Csalárd Bacchus tágulj el
Nincsen itten néked hely
Vakarodj míg kedves vagyok
Szédíts más boldíts máshol

Bacchus: Ah ne tekints oly marconán reám
Mire e szigor engedj már meg

Ellenedre mért van a mulatás
Feles a szépség ha őrized

Jer velem és feredj örömeekben
A földi világ kéjeiben
Törölközzél meg s vígult kedvednek
Töltésében jártasd eszedet

Diana: E földi forgáson vagyon nemesb
A mámor csömörtető hidd
Vadság kicsapongás elszelel
A szellem fénye világít

Bacchus: Nevetnem kell csak egyszer ó próbáld
Mitől óva óvod magad
Az ellenállásnál erősb a csáb
Mi végre ellene hadtartás

Jer csapódj hozzám hamar
Hogy végre megmutassam
Vegyüljünk el kellemben

Diana: Nem semmi nem kell ebben
Amit te vélsz nem egyéb
Mint póri vágybevezés
Csak lantor dolognak
Kielégítése az

Bacchus: A testnek a pihenés nem árt
Éhes gyomor töltekezni vágy
Szívedben bortól gyúllad fel a láng
A szerelem bevezése az ágy

Diana: Éhes disznó makkal álmodik
Ébren se tudja zabolázni
Így őt mind e dolog uralja
A ló parancsol a kocsisnak

Mind e dolog, mit magasztalsz
Csak állhatatlanság
Mert nem uralod magadat
Másként zaboláznád
Erényeddel vágyadat
A testi kívánást

Ha a lélekre nézel
Legyen elméd tiszta
És a kemény erénnyel
Vezesd szíved jobbra
De minek is beszéllek
A számat koptatva

Tartsd a dolgod
De nékem hagyjál nyugtot
Menj utamból
Hagyd mézes kígyós szódót

Bacchus: Ott van dolgom

Szentiványi tűz mellett
Reggelig ott
Vagyon mulatság nékem

Szolgalyányom
Áldozik oltáromon
Vigaszágom
Hogy ily szép van pártomon.

CHORO

Satyrusok: Evoé
Vár Chloé
Evoé

IV. VÉGGZÉS

(...)

CHORO

Legények: Hozzátok a rőzsét
Hadd lángójjon tüzünk
Addjátok a rőzsét
Vagy maguk elvesszük

Hogyha nem adjátok
Adjátok szivetek
Hogyha odadjátok
Ide szivetekkel

Leányok: Rakd meg babám a tüzet, hagy csapjon
a lángjo
Gyenge karjaimot melegítsem nálo
Gyüttem is mentem is arra jártom én is
Gyere kedves angyalom ugorj egyet te is

Legények: Gyere babám tégyl rá hadd szikrázzon
lángjo

Leányok: Terítsd földre a subád hadd fekszünk le rájo

Legények: Gyüttem is mentem is arra jártom én is

Leányok: Gyere kedves galambom melegédj meg te is

Legények: Virágos Szent János
Világolj világolj

Leányok: A tüzed lobogjon
Az égig főcsapjon

Legények: Tüzit megrakójjuk

Leányok: Nígyszöggre rakójjuk

Legények: Égyik szöginn únek
Szíp öregemberek

Leányok: Másik szöginn únek
Szíp öregasszonyok

Legények: Harmadikán únek

DUETTO

Diana: Ő az én szolgálóm
Nem adom Chloém
És Daphnist sem adom
Eridjetek másért

Bacchus: Szerelmes ellenem
Meg kell küzdenünk hát
Magaddal énnekem
Nászajándékul ádd

Szíp ifjú legények
Leányok: Négyedikén únek
Szíp hajadon lyányok

RECITATIVO ACCOMPAGNATO

Chloé: Lám immá ippen íg a tűz
Daphnis: Mënjük mink is közibük
Chloé: Dalójjunk táncójjunk
Daphnis: És vígan lakozzunk

CHORO

Legények: Két csörgő folyóvíz
Ződ mezőt közre fog

Leányok: Annak a közepin
Majoranna hajtott

Legények: Mely magosra hajlik
Majoranna ágo

Leányok: Égyik ága hajlik
Nagy Pisti válláro

Legények: Másik ága hajlik
Kis Borcsa válláro

Leányok: Pisti megnyöveszti
A bajuccát nagyra

Legények: Szíp haját ereszti
Borcsa koszoróba

Leányok: Rámás csizmát vészén
Pisti a lábáro

Legények: Gyöngy koszorót tészén
Borcsa homlokáro

(...)

CHORO

*Közben a mondott dolgokat beszórák a lángokba,
csujjogatnak.*

Mezzosoprano: Itt a sok szagos virág
A gödösség került már

Bariton: Ne, kövér búzakalász
Jó légyen az aratás

Alto: Itt a sok ízes gyümölcs
Teremjén fáimon több

Tenor: Itt a szagos rúzsáág
Galambom hajlítsd hozzám

Basso: Itt a friss fehér túró
Fíregtű a nyájjom óvd

Soprano: Ne, pártám elhullatjom
A párom megtalálom

(...)

CHORO

Kar: Rejtekekbe
Rejtekeznek
Magas fa tövébe
Hajlik ága
Hajl virága
Körébük hogy védje

DUETTO

Pisti: Gyere Borcsám, gyere vélem
Valamit mutatok
Amott benn lész a cserésbe
Neked átoladom

Borcsa: Igen kíváncsi lány vagyok
Bemegyek én érte
Ippen azér légy te is ott
Hogy magam nő fíjkek

Pisti: Ide menjünk
Itt fekügyünk
Ez legyen a nyoszolyánk
Gyere babám
Bújjá hozzám
Nem talál itt senki ránk

Borcsa: Jaj, valaki cupporog
Itt mellettem kuporog

CHORO

Kar: Ám a nagy ijedségnek
Gyorsan vége szakadt
Amint mind ezek négyen
Egymásra akadtak

A két külön ölelés
Végül egygé olvadt
Lett nagy együtt alélás
Vénus játékában

Immár alusznak minden
Mert úgy elfáradtak
Nagy heveskedésükben
Már egymásra rogytak

ARIA

A holt Gróf szelleme felmerül

Gróf: Acheronon általmenve
Az alsó világból
Im mostan felmerülöttem
A földi világtól
Elszakasztattam már régen
A Léthe folyóból

Eddig nem akartam inni
Mert e szép fényvilágot
El nem akarám feledni
Hol kóstoltam sok jókot
Aram szerettem szeretni
Vígshivvel váltani csókot

Mind e gyönyörűségektől
El nem szabadúlok
Odalenn a sok kesertől
Lassan elaszódok
Szomorúságom nőttön nő
Kóbor árnyként bolygok.

Most Plútó megengedte
Hogy fejőjkek ma estve
Szemlélődni
És vágyódni
Hogy mint mennek a dolgok
Hogy élnek a halandók
Kileshetem
Elrévedek
Míg éltem hogy szerettem
Rövid kis életemnek
Csacsakaságit
Kicsiny bájit
Mit többé nem élvezek
De lám Chloém itt hever

Meztelenen
Fedetlenen
Csúf öröm után pihen
Rút dévajkodás itten
Mi fertelmes
Gerjedelem
Legújabb szeretője
A balga Daphnis ez
S másik kettő
Víg szerető
Undorít e fertezet
Mégis iréllem őket
Más örömök
Más gyönyörök
Vannak ahonnan jövök
Olyan nincsen a földön
De ilyenek
Nem teremnek
Használjátok míg lehet
Kiszabott időtökben
Szégyenetek
Akkor is ez
Hogy úzzön nyugodt álmot
Diana tesz majd arról

ARIA

Daphnis: Kéj
Kín
Kér
Kár
Lép
Láb
Láp
Lop
Vész
Vesz
Víz
Hisz
Hoz
Hív
Hév
Ház
Jere
Vele
Erre
Fele
Ki vagy
Nem esmérlek
Ah
Oh
Uh
Megint játszasz
Bolondítasz

Milly hallatlan szörnyűség
E rút látomány
Jó hogy végre felszerkenék
S nincs rossz álmódás

Álmomban kedvesem látám
Álorcájában
A táncolók között járkált
Eblájolóan

Hogy mily nagy orruálorca
Mily vicces orra
De lám, az már az ő arca
Ő e torz pófa

„Daphnisom mi lelt édes
Mért hültél mostan úgy el
Már nem tetszem
Már nem szeretsz
Mondd csak meg”

Ezt kérdezte
Majd megcsókolt
Ellenemre
Egyre csókolt

Nem tudtam eltaszajtani
Teljesen magába szívott
Nem lehetett ellenkezni
Míg végül kiszipolyozott

Ó szörnyű álom
Kegyetlen látomány
Csak arra vágyom
Ne éltem volna át

Lám egyedül vagyok
A nagy erdőben
Talán csak álom volt
Vagy tényleg többen
Kényeztettük játszón
Egymást kéjekben
Ó igaz volt
Vagy álmodtam
Ábrándozok
Valót láttam

Hol vagyon kedvesem
Mért hagyott magamra
Utána erdek
Talán már otthon van

(...)

DUETTO

Russzó: Nyugalmas Ermenovillből
Nyárfaárnyas szigetemről
A nyirkos bús cintermemből
Csak hozzád jövék ki
Kívánságod szerint
Tevéled szállani

Dahnis: Bizony hogy hév kívánságom
Bölcselked egyre csodálom
Míved olvasván gondolom
Te a bölcsességet
Sikerrel elérted
S a világot érted

Russzó: Meghidd, nem oly nagy dolog
Tudni hogy a világ
Mi körülötted forog
Csak nagy merő hívság

Ha az ember belátja
Őszintén megvallja
Mennyi feles dologban
Elméjét fárasztja

Szembenéz a semmivel
Nagy egyedülletben
Elűzi a reménséget
Ez kit bölcsnek vélték

Szánalmas boldogtalan
És inkább nyomorult
Mert nincsen káprázata
S végleg kiábrándult

Daphnis: Hiszen ez a boldogság
Bölcs józan belátás
A hiú ábrándtartás
Az boldogtalanság

RECITATIVO SECCO

Russzó: Nincs boldogság e föld kerekén sehol. Az ábránd az, a káprázat épp. Mert míg hisszük, hogy boldogok vagyunk, valóban azok vagyunk. Ám hinni csak egyszer lehet. S aztán...

Daphnis: S ezután már csak a kesergés s búsongás.

Russzó: A semmi.

Daphnis: A semmisség.

Russzó: A semmisség.

ARIOSO

Russzó: Nem lelsz menedéket
E világban sehol
Nem lelsz reménséget
Sem nem vigasztalást
Magadba térjél meg
Lelj magánosságot

DUETTO

Daphnis: Magadban lelhetsz meg
Minden nemes kénccset
Magadat esmérj meg
Minden mást feledj el

Russzó: Nem lelsz te ott kénccset
Csak mély setétséget

Arcadiába vágytam én szintén
De az aranykor már a régmúlté

A házat, hol lakozol

Mi otthonod

Mondd esmérj meg

Az erdőt, hol utad rovod

E világot

Mondd esmérj meg

S ki mellé fejed hajtod

Hites társod

Mondd esmérj meg

Hogy ki vagy talán tudod

Ennmagadot

Mondd esmérj meg

S mondd esmérj meg

Kiesmérhetéd

Chloé: Itt vagy hát, kedvesem! Mit álmodol, mily ábránd kecsegtet, mi látomány hitet?
Daphnis: Ah, Chloém!
Chloé: Jer, bolondos poétám, tálalva vagy az ebéd, lássunk hozzá melegében.
Daphnis: Megyek, csak még e pár sort... Eszembe jutott valami, el ne feledjem.
Chloé: No, de gyorsan. Aztán hagyd a szellemet. A test szüksége is fontos.
Daphnis: Az égilakók is élnek, csak ambrósiával.
Chloé: De nekünk csak disznóhús adatott.

DUETTO

Daphnis: Édes rózsám, mondd Szeretsz engem te még	Daphnis: S túl Acheronon Chloé: Mért kell elbúsítani S komorítanod Inkább menjünk enni
Chloé: Ó, micsoda szók Szeretlek most és még Te kis bolondom S Szeretlek mindég	CHORO avagy Chloé ARIOSO-ja Senki sajnos nem tudhatja Amott túl mi lesz Nincs vándor aki elmondja Hogy honnét tért meg
Daphnis: Örökre, mondd Chloé: Mondom néked síríg	

RECITATIVO SECCO

Julis: Nem akarom azt az ártánt látnyi többet!
Maris: Jóvan no.
Julis: Nem hajlik az hozzám, vagy csak úgy hajladoz mint a majoranna ágo, ha szél fújja. Egyszer ide, másszor oda csapódik.
Maris: Talán mostan visszacsapódott a Borcsáho?
Julis: Vissza hát. De engem má nem érdeköl.
Maris: Pedig mennyit vesződte érte.
Julis: No hiszen! Őlíg hülye vótam.
Maris: Nem hasznát a babonáskodás.
Julis: Legalábbis rájo nem hasznát.
Maris: Léhetett vóna rosszabb is. Elvész feleségű, akkor lett vóna jobb ez?
Julis: Igazságod van.
Maris: Én mondtam mindíg, állhotatlan a fírfiembër, ide hajlik, oda csapódik, csapodár az, nem lehet vele... Hisz a én Bélám is, nyugoggyík bíkibe, forogjon sírjába, pokol tűzibe, miket kíművelt velem!
Julis: Aszontad szerelëmbű házósodtá.
Maris: No hiszen ippen ez vót a baj! Szeretët az, jobban, mind én ötet, csak há a szerelëm elmúlik.
Julis: Jaj, de rossz ezt hallanyi.
Maris: Nem vót aztán annak sëmmi sè szent. Elvadút túlem, oszt összeadta magát mindënféle rossz kurvákkol. Aratás után a színakazalba, mikor a ebídet viszëm elejbe! Táncmulatságkor a hátsó udvarba, amíg én arra várok, hogy főkirjenek, táncco vigyenek.
Julis: Nè mondj ilyeneket, inkább pártábo maradok!
Maris: Ajjé, fiatal vagy te még. A ilyen beszídhë még duplátton. Addig remílj amíg lehet. Még a fonyóba is eljárt a legínyekkel vínsígre.
Julis: Jaj, mindenhun ezt láso az embër!
Maris: No mikor vígre földobta a patáit, vëtem a sátorfám, otthattam csapot-papot, ide gyüttem szógányi. Há nem jó íletëm van itt?
Julis: Bëzzëg ezék a finom nípek nem ínek ilyen dagonyábo!
Maris: Nè hidd, nè hidd, csak jól takarják. Álságos nípek ezék az úri nípek. Hívság ez csak mind.
Julis: De legalább szívük van. Mínk csak azza törödünk, hogy jó fírjet fogjunk, aztán gyün a gyerek, főzís, mosás, takarítás...

Maris: Öregasszonság, templom, özvegyiség, hideglelés a kemence mellett, aztán a sír.
Julis: Nekünk csak egy párunk van, az is vagy iszik, vagy kártyázik, vagy ver...
Maris: Vagy kurvákodik.
Julis: A mi legínyeinknek nincsen szívük. Én nem ezt akarom.
Maris: Hanem mit? Há menj el irgalmasnővérnek. Nő filj, lehet szerencséd, vannak akik szípen ínek egymással, dógossan jóba-rosszba.
Julis: Csak találok olyant. De az nem a Pisti léssz.
Maris: Csak vigyázzá, mer kezdő igén kiurasonnyi. Úgy ágállod magad níha a tükörbe, min valami hércégasszony. A jámbor legínyek jobb szeretik a egyszerű, szeríny lányokat.
Julis: Ugyan, hiszén csak ámodozok. Azt csak lehet. Van itt jámbor legíny, finom, érző, de az uracska. Parasztba olyan nincsen.
Maris: Van is annak ideje finomkonnyi! Olyan fehér, púha asszonkeze van.
Julis: A múltkor mikor veszekédtem a Pistivel, látto viletlenű.
Maris: És?
Julis: Nagyon veszekédünk, még bögtém is. Amikor indútam befelé, megragadott, mikor elviharzottam mellette. Magáho vont, megölelt, próbát vigasztalni. Úgy el vótam keserédve, hogy elősször csak sírtam a vállán, aztán kaptam észbe, megréműtem, és befutottam.
Maris: Èjj, hát óvatossabb légyé, ha nem akarod, hogy kitégyenek inné.
Julis: Ilyent én még sēnkítű sē kaptam. „Jóvan no, nē böggé má” Ennyire tellik a többitű.
Maris: A jóisten csinát minkēt ilyennek. Úgy van jól.
Julis: Olyan kedves vót.
Maris: Ha a fírfi kedves is, az nem vezet sēmmi jóra. Az csak olyan farkaskedvesség, azzal csalogassa a kislíbákot. Mind csak azt akarja.
Julis: De mégis!
Maris: Kemínyítsd meg a szíved, ha nem akarod, hogy összetörjön. No mēnjünk. Vige van a pihenőnek, trécsölísnek.
Julis: Mēnjünk, má biztos megebídőtek.

(...)

ARIA

Julis: Takarítottanyi mēntem A könyvárszobábo Hárfájo széke mellett Mögötte könyvespóc	Ahogy mögé benézék Ègyszēr csak bēfordút
Na és az a könyvszekrény Elállott a faltű	Titkos szoba vót ottan Pócokkal könyvekkal Minden furcsa dógokkal Olyan...

RECITATIVO SECCO

Julis: Jaj, nem bírom elmondanyi sē.
Daphnis: Mégis mi rejtezett ottan?
Julis: Vót egy nagy írott könyv, de há nem tudok óvasnyi.
Daphnis: Mi még?
Julis: Olyan furcsa. Inkább gyűjjön, nízze meg kegyelmed a maga szemivel.
Daphnis: Vezess hát, balga leány.
Julis: Gyorsan, míg vissza nem tér.

CHORO

Kar: Gyorsan, közelg az éjji óra Légy immár titkok tudója Sugár hatoljon zugokba	Míg alkonyodik S jön a sötét Mindenre addig Derüljön fény
---	--

CHORO – DAPHNIS

Viharzene

Daphnis: Láttam mindent s megismertem
Ó szörnyű nap
Milly iszonyat
Rémes titkait felfedtem
A titkos szobába mentem
Az ablakát
Rózsaindák
Burjánözva futják körbe

Kar: A pólcokon ritka könyvek
Ántik s görög
Bölcsék, költők
Sorjázó szép gyűjteménye
Tovább occultista művek
Salamoné
Agrippaé
S minden csuda varázskönyvek

Daphnis: Mennyi curióz ritkaság
Boszorkányság
Bűbájlás
És csupa régi poéta
Az ablak mellett asztalka
Rajta kézzel
Rótt könyvecske
Versekkel volt teleírva

Ahol kinyitva volt
A címben ez állott
Átvéve Sapphotól
Félelmetes sorok

Kar: Venus csillagzatja
Édes esthajnal
Már régen letűntél
Elmúlt az éjfél
A találka-óra
Tűnt véled tova
S most némán egymagam
Heverek itt csak

Venus mondd mit tegyek
Meghal kedvesem
Adonis a drága
Tépd meg ruhádat
Már végre hantold el
Szépen gyászold meg

Daphnis: Megragadtam a könyvet
Mohón olvasni kezdtem
Mondhatatlan szépség
Oh mily gyönyörűség
Minden mit írt Chloém
Nem láttam eddig ilyet
Ehhez fogható mívet
Szerelem és halál
Mindegyikben ez áll
Az elmúlás és vágy
Mikor mind kiolvastam
Meg körbepillantottam

Kar: Szemben végig a falon
Arcképek sorakoztak

Daphnis: Megszámoltam hét kép volt

Kar: Egytől egyig férfiak

Daphnis: Hetedik az utolsó
Pedig én magam voltam

Kar: Nézd most kel a telehold
Szinte véres oly piros
Én lettem áldozatod
S te nékem kárhozatom

Daphnis: Jaj mellyemben a szívem
Megrázza a gyötrem
Ver a hideg, ver a víz
Minő rémlátomány hív
Hol vagy Julis hol maradsz
Felakasztom magamat
Hogyha jössz, hát gyere már
Hozd a sebemnek ídját

